

Aukatekjulög (1894)

Útgáfa 1.0 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðu eintaki af téðu riti. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið rafrænt eintak af því án endurgjalds.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó að stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Höfundur skjals þessa álitur að hvers kyns höfundaréttur á prentaða eintakinu sé útrunninn.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Skannað var eintak í vörslu Landsbókasafnsins (Íslandssafn).

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

AUKATEKJULÖG.

1. LÖG UM AUKATEKJUR ÞÆR, ER RENNA Í
LANDSSJÓÐ, 2. FEBR. 1894.
2. LÖG UM AUKATEKJUR, DAGPENINGA OG
FERÐAKOSTNAÐ SÝSLUMANNA, BÆJARFÓGETA O.FL.,
2. FEBR. 1894.
3. LÖG UM BORGUN TIL HREPPSTJÓRA OG
ANNARA, SEM GJÖRA RJETTARVERK,
13. JAN. 1882.

Prentuð að tilhlutun landshöfðingja.

LANDSBÓKASAFN

Reykjavík.
Ísafoldarprentsmiðja.
1894.

Lög

um

aukatekjur þær, er renna í landssjóð, 2. febr. 1894.

1. kapítuli.

Um dómsmálagjöld.

1. gr. Fyrir stefnu skal gjalda 50 aura, þegar málsaðili í stað þess að gefa út fyrir-kallsseðil beiðist þess, að stefnan verði gefin út með nafni dómars og innsigli.

Sama gjald skal greiða fyrir fyrirkall það, er greinir um í 9. og 14. gr. tilskipunar 15. ágúst 1832.

2. gr. Fyrir að taka fyrir mál, þar með talin ritun í dómsmálabókina, skal gjalda 1 kr. Sama gjald skal greiða í tilfellum þeim, er getur um í 7., 9. og 14. gr. tilskipunar 15. ágúst 1832.

3. gr. Fyrir að leggja dóm á mál skal gjalda 1 kr., um leið og málið er tekið til dóms. Fyrir hina skriflegu frávísun, sem greinir um í 6. gr. tilskipunar 15. ágúst 1832, skal greiða sama gjald.

4. gr. Nú eru teknar út fleiri en ein stefna í sama máli, og skal þá greiða gjöld þau, er getur um í 1. og 2. gr., fyrir hverja þeirra um sig. Gjald það, sem ræðir um í 3. gr., á sækjandi málsins að greiða, en komi gagnsókn fyrir, skal gagnsækjandi einnig greiða gjald þetta.

5. gr. Fyrir að yfirheyra vitni skal gjalda 30 aura fyrir hvert þeirra.

Fyrir gagnspurningar skal ekki greiða sjerstaklega.

6. gr. Fyrir að kveðja menn í rjetti til skoðunargjörða eða annara slíkra gjörða skal gjalda 30 aura fyrir hvern hinna dómkvöddu, auk gjalds þess, er getið er um í 2. gr. Sama gjald skal greiða fyrir eiðfesting gjörðarinnar, svo og fyrir sjerhverja eiðfestingu, nema um vitni sje að ræða.

Þetta ákvæði á einnig við, þegar kveðja skal menn til að virða fasteign til veðsetningar fyrir láni af fje ómyndugra, og þegar eiðfesta skal menn þessa.

7. gr. Fyrir að staðfesta og innsigla rjettargjörðir eða önnur eptirrit, sem út eru gefin í gjörðarformi, skal gjalda 50 aura fyrir hvert.

8. gr. Þegar mál það, er ræðir um, varð-

ár eigi meiru en 50 krónum, skal aðeins greiða helming gjalda þeirra, er um getur í 1.—6. gr.

9. gr. Í hjúamálum skal eigi gjalda nema 50 auru alls, en í lögreglumálum um meðgjöf með óskilgetnum börnum skal engin gjöld greiða í hjerði.

Í öðrum lögreglumálum skal greiða hin venjulegu gjöld, sem talin eru hjer að framan.

10. gr. Fyrir bókun á yfirlýsing um eitt eður annað, sem ekki snertir neitt mál, sem áður hefur verið tekið fyrir og er til meðferðar fyrir rjettinum, skal sá, er þessa beiðist, greiða 50 auru auk gjalds þess, er getur um í 2. gr.

11. gr. Við landsyfirdóminn skal ávallt greiða tvöfalt gjald á við það, er borga hefði átt í hjerði.

12. gr. Í opinberum málum og gjafsóknarmálum skal engin rjettargjöld greiða, en í gjafsóknarmálum skulu rjettargjöld þau, er gjafsóknarhafandi hefði átt að greiða, goldin af hinum málsaðila, þegar hann er skyldaður með dómi til að greiða málskostnaðinn.

Í málum þeim, sem ræðir um í 16. gr. laga um kosningar til alþingis 14. sept. 1877, skal engin rjettargjöld greiða í hjerði.

13. gr. Þingvitnaleiðslur, er fram fara til þess að færa sönnur á slys eða til þess að heimila verðlaun fyrir björgun drukknaðra, skal álíta sem opinber mál, en venjulega skulu þær fara fram á hinum reglulegu þingtímum, til þess að kostnaður rísi eigi af fyrir hið opinbera.

2. kapítuli.

Um gjöld fyrir fúgetagjörðir.

14. gr. Fyrir kyrrsetningargjörð eða lögbann, svo og fyrir fjárnáms-, lögtaks- eða löggæymslugjörð, sem fram fer á fjármunum — en til fjármuna teljast eigi að eins lausafje og fasteignir, heldur og skuldakröfur á hendur öðrum og önnur þau fjárrjettindi, sem greinir um í 3. kapítula laga 4. nóvember 1887 um aðför — skal gjalda í hlutfalli við fjárupphæð þá, sem gjörðarinnar er beiðst fyrir, eins og hjer segir:

þegar upphæðin er

	25 kr. eða minni	»	kr. 75 a.
frá	25 — til 50 kr.	1	— 50 -
—	50 — — 100 —	2	— 25 -
—	100 — — 200 —	3	— » -
—	200 — — 300 —	3	— 50 -

frá 300 kr. til 400 kr.	4 kr.	• -
— 400 — — 1000 —	5 —	• -
— 1000 —	6 —	• -

15. gr. Fyrir að kyrrsetja mann skal gjalda 6 kr.; sjeu fjármunir jafnframt kyrrsettir, skal gjalda fyrir það eptir 14. gr.

16. gr. Nú er aðfarar beiðst hjá einum og sama manni eptir fleiri dómum en einum sættum eða þinglesnum veðskuldabryfum (og eru þau skilyrði eru fyrir hendi, sem sett eru í 15. og 16. gr. laga, nr. 29, 16. desember 1885), og skal gjaldið þá greitt fyrir hverja þeirra um sig.

Þegar fjárnáms er beiðst eptir sama dóm-inum, sættinni eða veðskuldabryfinu hjá fleirum en einum, skal gjörð halda hjá hverjum þeirra og greiða gjald fyrir hverja gjörð-ina. Þetta gildir þó eigi, ef hlutaðeigendur eiga muni í sameign, er fjárnám er gjört í. Eigi skal heimta hærra gjald, þótt munir þeir, sem fjárnámi eru teknir, sjeu eigi allir á sama stað.

17. gr. Fyrir lausnargjörð skal gjalda eptir 14. gr., þegar fje með henni er laust látið, en eptir 15. gr., sje kyrrsetning manns með henni niður felld.

18. gr. Fyrir rannsókn, sem haldin er

eptir beiðni einstakra manna, skal gjalda 1 krónu.

19. gr. Fyrir útburð manns af jörðu eða húsi og fyrir innsetning á jörð eða í hús til umráða skal gjalda 2 kr. Sama gjald skal greiða fyrir aðrar fógetagjörðir, er fara fram á eitthvað það, er eigi verður metið til peningaverðs.

20. gr. Fyrir skoðun á líkamsáverka eptir beiðni einstakra manna skal gjalda 2 kr. Fyrir skoðun á fundnum líkum skal ekkert gjald greiða.

21. gr. Þegar hreppstjóri heldur fógetagjörðir, skal fara eptir lögum nr. 3, 13. janúar 1882, 5. gr., og lögum nr. 29, 16. desember 1885, 14. gr.

22. gr. Ef hægt er að ákveða gjaldið fyrir fram, skal greiða fógeta það áður en hann byrjar gjörðina, þá er hann krefst þess, og er gjaldið eigi apturkræft, þótt gjörðarbeiðnin sje kölluð aptur, eða fógeti neiti að fremja gjörðina, nema svo sje, að herra gjald hafi verið borgað fyrir fram fyrir gjörðina en greiða hefði átt, er hún var leidd til lykta.

23. gr. Í gjafsóknarmálum og skipuðum málum, svo og þegar sá beiðist fjárnáms, er dæmdar hafa verið bætur í opinberu máli,

og þegar tekinn er fjárnámi eða lögtaki framfærslueyrir, er manni ber að greiða með barni sínu skilgetnu eða óskilgetnu, með stjúpbarni, foreldri sínu eða konu, er hann hefir slitið samvistum við, eða skilið við að borði og sæng eða að fullu og öllu, eða tekið er lögtaki eða fjárnámi kaup hjúa eða matarverð, er þau eiga hjá húsbændum sínum, skal því að eins greiða rjettargjald, að það náist hjá þeim, er fyrir fjárnámi eða lögtaki verður, enda sje kröfu gjörðarbeiðanda áður fullnægt.

Fyrir að fullnægja dómum í sakamálum eptir ráðstöfun hins opinbera skal engin gjöld greiða.

3. kapítuli.

Um gjöld fyrir þinglýsingar o. fl.

24. gr. Fyrir að þinglesa afsalsbrjef, veðskuldabryef, fjárnámsgjörð, skiptabryef eða önnur skjöl, sem þinglesin eru sem eignarheimild fyrir fasteign eða til þess að leggja hapt á fasteignir og fyrir að rita á skjöl þessi og rita þau inn í bækurnar, svo og fyrir að þinglesa, rita á og bóka skjöl, sem leggja hapt á lausafje, skal gjalda í hlutfalli

við fjárupphæð þá, er skjalið hljóðar um, eins og hjer segir:

Þegar upphæðin er

100 kr. eða minni	» kr. 75 a.
frá 100 — til 200 kr.	1 — » -
— 200 — — 500 —	1 — 50 -
— 500 — — 1000 —	2 — » -
— 1000 — — 2000 —	3 — » -
— 2000 — — 3500 —	4 — » -
— 3500 — — 5000 —	5 — » -

og sje upphæðin meiri, skal gjalda 6 kr., hversu há sem hún er.

Gjald það, er síðast er nefnt, skal og greiða, sje upphæð sú óákveðin, sem skjalið greinir um, t. a. m. þegar veð er sett fyrir skuldum, er síðar verða stofnaðar.

Nú er upphæðin ákveðin í öðrum aurum en peningum, og skal þá meta þá til peningaverðs eptir almennum reglum.

Nú er árlegt afgjald áskilið um óákveðinn tíma, og skal þá gjalda sem fyrir 25 sinnum stærri fjárupphæð, en sje afgjaldið áskilið fyrir lífstíð, skal gjaldið aðeins talið af 5-faldri upphæðinni; sje ártal tiltekið, skal afgjaldið talið saman fyrir öll árin, en þó skal aldrei af meiru gjalda en af upphæð afgjaldsins 25-faldri.

Nú er eign seld af hendi, án þess að fyrir hana sje greitt andvirði, eða henni maka-skipt gegn annari eign, og verður þá að til-taka verð hennar í skjalinu eða rita það á það, svo ákveða megi eftir því þinglýsingar-gjaldið.

25. gr. Fyrir að þinglesa og bóka skjöl, er hljóða um efni, sem eigi verður metið til ákveðins verðs, eða skjöl, sem ekki eru um afsal eða hapt á fasteignum eða lausafje, skal gjalda 1 kr. Sjeu þesskonar skjöl þinglesin við landsyfirdóminn, skal gjalda 2 kr.

26. gr. Þegar þinglesa skal heimildarskjal eða brjef um hapt á eignum, skal hlutaðeig-andi embættismaður líta eftir því, hvort út-gefandi þess hefir sjálfur eignarheimild fyrir eign þeirri eða munum, sem hann ráðstafar, eða hvort nokkuð það hafi þinglesið verið áður, er ónýtt geti eða rýrt gildi skjalsins, og rita aðeins á skjalið, að það hafi verið þinglesið, ef enginn brestur eða tálmun finnst; ella skal rita athugasemd á skjalið um heim-ildar-brest hans eða um hið áður lesna hept-ingar-brjef, og skal greiða fyrir það helming gjalds þess, er ræðir um í 24. gr., en þó aldrei minna en 50 auro og aldrei meira en

1 kr. 50 aura. Þegar fengnar eru betri skýrslur eða frekari heimild, og áritunin því næst verður afmáð, skal greiða fyrir það sama gjald og fyrir að gjöra hana.

27. gr. Fyrir að aflýsa skjali og afmá það úr veðbrjefabókinni, svo og fyrir að aflýsa afborgun á veðskuld og gjöra áritun um það á veðskuldabryfið, skal greiða helming gjalds þess, er greinir um í 24. gr., þó eigi minna en 50 aura; á afborgun skal miða gjaldið við stærð hennar.

28. gr. Nú krefst einhver vottorðs úr afsals- og veðbrjefabókunum um eignarheimild á fasteign og um höpt þau, er á henni hvíla, og skal hann gjalda fyrir það 1 kr.

Vottorð þau, er stjórn landsbankans krefst úr greindum bókum um fasteignir þær, sem menn ætla að veðsetja gegn láni úr bankanum, skulu gefin ókeypis, ef þau eru ætluð bankanum einum til afnota.

29. gr. Nú er sama skjalið þinglesið í fleiri þinghám en einni, og skal þá greiða gjöld þau, sem að framan getur um, fyrir hverja þinglýsing.

30. gr. Fyrir þinglýsingar og aflýsingar á veði því, sem sett er landssjóði fyrir innheimtu á tekjum hans, skal ekkert gjald

greiða. Svo er og um þinglestur og aflýsingar á uppskriptargjörðum þeim á eignum þurfalinga og yfirvaldsúrskurðum um sviptingu á fjárforræði þeirra, sem greinir um í 3. og 4. gr. laga nr. 20, 4. nóvember 1887.

4. kapítuli.

Um skiptagjöld.

31. gr. Í öllum þeim búum, sem skiptaráðandi eða skiptaforstjóri án dómsvalds fer með og lýkur skiptum í, skal greiða í skiptagjöld 1% af öllum eignum búsins án tillits til skulda, er á því hvíla.

Þó skal ekkert gjald greiða í þeim búum, þar sem eigurnar nema ekki 200 kr., að frádregnum útfararkostnaði í dánarbúum.

32. gr. Fyrir að gefa út innköllun til skuldheimtumanna skal greiða :

Þegar eignir búsins um fram skuldir þess eru eigi meiri en 200 kr. 1 kr.

Sjeu þær meiri en 200 kr. en ekki meiri

en 1000 kr. 2 —

Sjeu þær meiri en 1000 kr. 4 —

Í gjaldprotabúum og búum, sem ekkert eiga um fram skuldir, skal ekkert gjald greiða fyrir innköllun þessa.

33. gr. Nú tekur skiptaráðandi bú til skiptameðferðar, en framselur það síðar hlutaðeigandi erfingjum eða öðrum, er hlut eiga að máli, og skal þá greiða fjórðung gjalds þess, er ræðir um í 31. gr., ef framsalið fer fram á fyrsta skiptafundi, helming, ef það fer fram seinna, en þó ekki síðar en á fyrsta skiptafundi eptir að innköllunarfresturinn er útrunninn, en 3 fjórðunga gjaldsins, ef framsalið fer síðar fram en nú var sagt, en þó áður en búíð er tekið til skiptaloka.

34. gr. Þá er skiptaráðendur eða skiptaforstjórar ljúka skiptum í búum, kemur gjaldið í gjalddaga við skiptalok, og bera þeir, hvor um sig, ábyrgð á greiðslu gjaldsins og á því, að það sje rjett talið.

Þegar bú er framselt til erfingjaskipta, kemur gjaldið í gjalddaga 6 mánuðum eptir framsalið, og bera erfingjar, einn sem allir og allir sem einn, ábyrgð á því. En ef erfingjar skýra frá því, þegar frestur þessi er á enda, að þeir hafi enn þá eigi getað ákveðið gjaldið, getur skiptaráðandi veitt þeim frekari frest á greiðslu þess. Þegar gjaldið er komið í gjalddaga, eiga erfingjar, sjeu þeir eigi samkvæmt 77. gr. skiptalaganna skyldir

til að láta skiptaráðanda í tje skýrslu þá, er þar er getið, að senda honum skrá, samda upp á æru og samvizku, yfir eigur búans og skuldir; og má dagsektum beita, komi þeir eigi fram með hana. Hið sama er, þegar bú hefir verið tekið til opinberrar skiptameðferðar, en er framselt því hjóna, er eptir lifir, til þess að sitja í óskiptu búi. Nú hefir einhver, þegar svo er ástatt, sem að framan er sagt, samið ranga skýrslu á móti betri vitund landssjóði í óhag, og skal þá greiða tvöfalt gjald af því, sem dregið hefir verið undan, og hlutaðeigandi sætir auk þess þeirri hegningu, sem við er lögð í almennum hegningarlögum.

5. kapítuli.

Um gjöld fyrir uppboðsgjörðir.

35. gr. Hin almennu uppboðslaun, er ávallt skal greiða, nema þar sem eptirfarandi greinir veita heimild til annars, er 4 af hundraði.

36. gr. Þegar seld eru við opinbert uppboð hús, jarðir og aðrar fasteignir, svo og þilskip, — sjeu þau eigi ósjófær — hluta-brjef, skuldabryf og aðrar skuldakröfur, leigu-

málarjettur og önnur þess konar rjettindi, skal gjalda í uppboðslaun :

Af hinum fyrstu 2000 kr.	2 %
Af upphæð yfir 2000 kr. til fullra 6000kr.	$1\frac{1}{2}$ —
— — — 6000 — — — 60000—	1 —
— — —, sem er meiri en 60000—	$\frac{1}{2}$ —

Þegar leigumálarjettur er seldur við uppboð, skal aðeins reikna uppboðslaun af hinu árlega afgjaldi.

37. gr. Nú eru verzlunarvörur seldar við uppboð og svo mikið í einu, að hvert hamarshögg nemur minnst 30 kr., og skulu þá uppboðslaun af upphæð þeirri, sem uppboðið nemur meiru en 600 kr., en af hinum fyrstu 600 kr. skal ætíð greiða fullt gjald eptir 35. gr., ákveðin eins og hjer segir:

Af upphæð frá 600kr. til fullra 2000kr.	2 %
— — meirien 2000 — — — 4000 —	$1\frac{1}{2}$ —
— — — 4000 — — — 8000 —	1 —
— — — 8000 — — — 16000 —	$\frac{1}{2}$ —

og af upphæð sem nemur

meiru en	16000 — $\frac{3}{8}$ —
--------------------	-------------------------

38. gr. Þegar þess er krafizt, skal uppboðshaldari sjá um, að uppboðið verði birt á undan með auglýsingu í blöðunum eða á annan hátt, eptir því sem við verður komið á hverjum stað, og skal það gjört, ef unnt er,

8 dögum áður en uppboðið er haldið.

Það er venjulega undir hlutaðeigendum sjálfum komið, hvort uppboðið skuli birt nema í kaupstað þeim eða hrepp, er það á að haldast, eða hvort þar að auki skuli birta það í einum eða fleirum næstu hreppunum; svo er það og á valdi þeirra, hvernig uppboðsauglýsingunum skuli útbýtt, — sjá þó 18. gr. laga 14. janúar 1876 um skipströnd. En sje eigi hægt að fá vitneskju um ósk hlutaðeigenda í þessum atriðum, eða sjeu þeir á skiptum skoðunum um þau, skal kjósa þá aðferð, sem mest geti orðið þeim til nota, er með eiga, og haft tillit til þess, hve uppboðsmunirnir eru mikilvægir, svo og til annara ástæðna.

Fyrir að semja uppboðsauglýsing og gefa út af henni svo mörg eintök, sem þörf er á, skal gjalda 1 kr.

39. gr. Þegar uppboð er haldið á fasteign eða á öðru því, er getur um í 36. gr., en sala fer þó eigi fram við uppboðið, svo og þegar hamarshögg er gefið upp á væntanlegt samþykki, en það bregzt, skal gjalda 4 kr. fyrir árangurslaust uppboð.

Þegar einhver lætur bjóða upp fleiri en einn sjerstakan hlut í einu, eða eign er boð-

in upp í pörtum, skal þó eigi gjalda meira en 10 kr. alls fyrir árangurslaust uppboð.

40. gr. Við lausafjáruppboð skal gjalda 10 aura fyrir hvert númer, sem boðið er upp en þó eigi selt, og við uppboð á verzlunarvörum í svo stórum skömmtum, sem segir í 37. gr., skal gjalda 20 aura fyrir hvert númer, sem boðið er upp, án þess að verða selt.

41. gr. Fyrir uppboð á eptirlátnum munum þurfalinga skal ekkert gjald greiða, og eigi heldur þegar landsbankinn lætur eigin þjóna sína selja við uppboð verðbrjef þau og annað, er hann hefir fengið að handveði.

42. gr. Þegar hreppstjórar halda lítillfjörleg uppboð í forföllum sýslumanns og í umboði hans, skal fara eptir ákvæðum 6. greinar í lögum nr. 3, 13. janúar 1882.

43. gr. Fyrir að gefa út afsalsbrjef fyrir fasteign, er seld hefir verið við uppboð, skal gjalda 2 kr., ef kaupverðið er eigi meira en 2000 kr., 4 kr., ef það er meira en 2000 kr. og fer þó eigi fram úr 6000 kr., en 6 kr., ef það fer fram úr þeirri upphæð.

44. gr. Nú hefir uppboðs beiðst verið hjá uppboðshaldara og sjeð hefir verið um birtingu á því, en beiðnin svo kölluð aptur, og

skal þá aðeins greiða gjald fyrir birtinguna samkvæmt 38. gr.; en sje beiðnin eigi kölluð aptur, fyr en búið er að setja uppboðsþingið, skal gjalda 4 kr., eins og fyrir árangurslaust uppboð.

45. gr. Fyrir undirboðsþing skal greiða 4 kr. Þó skal ekkert gjald greiða fyrir undirboðsþing þau, sem getur um í tilskipun 20. apríl 1872 um bæjarstjórn í kaupstaðnum Reykjavík, 27. gr., tilsk. 4. maí 1872 um sveitarstjórn á Íslandi, 24. gr., lögum 8. október 1883 um bæjarstjórn á Akureyri, 26. gr., og lögum s. d. um bæjarstjórn í Ísafjarðar-kaupstað, 27. gr.

46. gr. Þar eð það er uppboðsbeiðandi, sem á að greiða uppboðskostnaðinn, skal þess gætt, ef svo kemur fyrir, að kaupanda verður gjört að skyldu að greiða hann, að hann sje þá skoðaður sem viðbót við boð þau, sem gjörð hafa verið, og ber því að reikna uppboðslaunin af uppboðssöluverðinu að viðbættum þessum kostnaði.

6. kapítuli.

Um nótariálgjöld.

47. gr. Fyrir afsögn á vixli, er nótariús

gjörir fyrir skort á samþykki eða greiðslufall, skal gjalda eins og hjer segir:

Þegar víxillinn nemur

	1000 kr. eða minni upphæð ..	2 kr.
meiru en	1000 — og alltað full.	4000 kr. 4 —
— —	4000 — — — — —	10000 — 5 —
— —	10000	6 —

Gjald þetta skal greiða, ef gjörðin hefir verið byrjuð, enda þótt gjörðarbeiðandi láti eigi leiða hana til lykta; fyrir eptirrit af afsagnargjörðinni skal ekkert gjald greiða.

48. gr. Fyrir aðrar afsagnargjörðir, svarkröfur, stefnubirting, er nótariús framkvæmir, svo og aðrar þesskonar gjörðir skal gjalda 2 kr.

Nú skal framkvæma einhverja af gjörðum þeim, er getur um í grein þessari eða í 47. gr., á fleiri stöðum en einum, og skal þá greiða fullt gjald á hinum fyrsta stað, en aðeins 1 kr. fyrir hvern hinna staðanna, sem gjörðin fer fram á eptir kröfu gjörðarbeiðanda.

49. gr. Fyrir að bera eptirrit saman við frumritið og staðfesta það, skal gjalda 25 aura fyrir hverja örk, sem eptirritið nemur, þegar það er ritað eins og að lögum á að

vera, en fyrir það, sem minna er en $\frac{1}{2}$ örk, skal þó aðeins gjalda 12 aura.

50. gr. Þegar gjörður er samningur, arfleiðsluskrá, umboðsskjal eða aðrir þesskonar gjörningar fyrir nótaríus, eða gengið er við áður sömdu skjali í viðurvist hans, og hann gefur út um það nótaríal-vottorð í lögmætu formi, skal gjalda fyrir það 1 kr.

51. gr. Fyrir að taka á móti og gefa út skipstjóramótmæli, er ákveða skal ábyrgðargjald eða skipskaðabætur, skal gjalda 8 kr.

7. kapituli.

*Um gjöld fyrir ýms önnur embættisverk
bæjarfógeta og sýslumanna.*

52. gr. Fyrir að gefa út vegabrjef skal gjalda 30 aura fyrir hvern þann, er vegabrjefið hljóðar um, en 50 aura, sje ferðinni heitið til útlanda. Þó skal aðeins greiða helming gjalds þessa fyrir vegabrjef handa húsmönnum, þurrabúðarmönnum, daglaunamönnum, vinnuhjúum og öðrum, er setja má jafnhliða þessum mönnum.

53. gr. Fyrir sjerhvert mál eða kvarða, sem bæjarfógeti eða sýslumaður löggildir og brennimerkir, skal gjalda 15 aura.

54. gr. Fyrir borgarabréf sem skipstjóri skal gjalda 4 kr. og fyrir borgarabréf sem handiðnamaður 2 kr.

55. gr. Fyrir að löggilda og setja innsigli á verzlunarbók skal gjalda 2 kr., en fyrir að löggilda viðskiptabók 15 aura, hvort sem hún er stór eða lítil.

56. gr. Fyrir að rita á skjöl verzlunarskipa og mannflutningaskipa og fyrir að láta af hendi heilbrigðisvottorð og önnur þau skilríki, er skipin eiga að fá á Íslandi, skal greiða 25 aura af hverri smálest af rúmfangi skipsins, þannig að $\frac{1}{2}$ lest eða þar yfir ber að skoða sem heila lest, en sleppa því, sem minna er en $\frac{1}{2}$ lest; skal greiða gjald þetta á hinn fyrstu höfn á Íslandi, er skipið kemur á til þess að taka á móti vörum eða fólki, eða til þess að skipa upp vörum eða skjóta fólki á land. Nú kemur skipið á aðrar hafnir í sömu ferðinni, og skal þá eigi gjald greiða á þeim höfnum fyrir að rannsaka og rita á skjöl þess eða fyrir nýjar farmskrár, þar með talin löggilding vöru-skoðunarvotta.

Af skipum frá konungsríkinu, sem koma hingað eingöngu til fiskiveiða, skal gjalda

10 aura af hverri smálest á fyrstu höfn, er þau koma á.

Aukabókun sú fyrir að rannsaka og rita á skipsskjöl, sem getur um í opnu brjefi 28. desember 1836, 9. gr., er úr gildi numin.

57. gr. Fyrir að mæla skip samkvæmt tilskipun 25. júní 1869 skal gjalda:

- a) þegar mælingin fer fram eptir fullkomnari aðferðinni, og hefir þó eigi verið við hendina eldra mælingarbrjef, er út hefir verið gefið samkvæmt tilskipun þessari eða eldri ákvæðum 20 aura
- b) ætíð endranær 10 —
fyrir hverja smálest skipsins eptir hinu nýja mælingarbrjefi.

Fyrir útdrátt þann úr skrásetningarbókinni, er getur um í 20. gr. tilsk. um skrásetningu skipa 25. júní 1869, skal gjaldið 2 kr. fyrir það hvert skip, sem leitað er upplýsinga um.

58. gr. Fyrir eptirlit lögreglustjóra með útflutningum samkvæmt lögum nr. 3, 14. janúar 1876, skal gjalda 20 kr. fyrir hvert útflutningaskip, er hann skoðar.

59. gr. Fyrir að löggilda leiðarbók skal gjalda 4 kr., ef rúmfang hlutaðeigandi skips er meira en 100 smálestir, ella 2 kr.

Helming gjalds þessa skal greiða fyrir vott-

orð þau, sem rituð eru samkvæmt 4. gr. far-
mannalaga 22. marz 1890 í leiðarbækur, er
skilað hefir verið sökum tjóns, er skipið hef-
ir beðið.

Fyrir vottorð þau, sem rituð eru sam-
kvæmt 5. gr. sömu laga í leiðarbækur, sem
skilað hefir verið að afstaðinni ferð, skal
gjalda fyrir skip, sem stærra er en 100 smá-
lestir, 3 kr., ef ferðin hefir eigi staðið miss-
iri lengur, 4 kr. ef hún hefir staðið missiri
lengur en ekki ári lengur; en 5 kr., ef
hún hefir staðið ári lengur. Nú er skip
minna en áður er sagt, og skal þá jafn-
an hálf gjald greiða við það, sem áður er
tiltekið.

60. gr. Fyrir sjóferðapróf það, er ræðir
um í 21. gr. laga um skipströnd 14. janúar
1876, svo og fyrir önnur sjóferðapróf, skal
gjalda 8 kr.

61. gr. Fyrir rannsókn þá og vottorð um
styrkleik aðflutts brennivíns eða vínanda, sem
ræðir um í 2. gr. laga nr. 10, 11. febrúar
1876, skal gjalda 2 kr.

Sama gjald skal greiða fyrir vottorð það,
sem ræðir um í 3. gr. sömu laga, um að vöru-
skrá eða tollskrá skips telji meiri áfenga
drykki en í land eru fluttir.

62. gr. Fyrir að kveðja menn utanrjettar til skoðunar- eða annara slíkra gjörða, skal gjalda 30 auru fyrir hvern þann, sem kvaddur er.

63. gr. Fyrir að gefa út leyfisbrjef til lausamennsku eptir tilskipun 26. maí 1863 skal gjalda 2 kr.

64. gr. Fyrir að gefa hjón saman í borgaralegt hjónaband, samkvæmt lögum um utan-þjóðkirkjumenn 19. febrúar 1866, og fyrir eptirrit af gjörningum, skal greiða 4 kr.

8. kapituli.

Almenn ákvæði.

65. gr. Á öll þau skjöl, sem borgað er fyrir að gefa út eða rita á, eða sem snerta embættisgjörðir, sem borgun hefir verið greidd fyrir eptir reglum þeim, er að framan eru skráðar, skal hlutaðeigandi embættismaður rita hið greidda gjald bæði með tölustöfum og bókstöfum.

Sje brotið gegn þessu, varðar það sektum til landssjóðs, allt að 100 kr.

66. gr. Allir embættismenn, sem heimta inn aukatekjur fyrir landssjóð, skulu halda reglulega aukatekjudagbók, er löguð sje eins

og fyrirmyndin í reglugjörð 25. maí 1878, 2. gr. Skal dagbók þessi vera löggilt af hlutaðeigandi amtmanni, og skal hann á eptirlitsferðum sínum rannsaka hana og rita um það vottorð í bókina og gefa þess nákvæmar gætur, hvort hún sje rjett rituð, og hvort aukatekjur hafi verið rangt taldar í henni.

67. gr. Aukatekjureglugjörð fyrir rjettarins þjóna á Íslandi 10. september 1830 er úr lögum numin að því er snertir aukatekjur þær, er renna skulu í landssjóð samkvæmt lögum um laun sýslumanna og bæjarfógeta 14. desember 1877, 1. og 2. gr.

68. gr. Lög þessi öðlast gildi 1. júlí 1894.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Lög

um

aukatekjur, dagpeninga og ferðakostnað
sýslumanna, bæjarfógeta og fl., 2. febr. 1894.

1. gr. Fyrir að skoða skjöl útlendra fiski-
skipa skal greiða lögreglustjóra eða hrepp-
stjóra 10 auru af hverjum tonn, er skipið
rúmar, ef skipið hefir eigi fyrri komið á
íslensk höfn og sýnt skjöl sín á þeirri
fiskiferð að landinu, ella 5 auru af tonn.

Þegar hreppstjóri skoðar skipaskjölin fyrir
hönd lögreglustjórans, skal gjaldinu skipt
jafnt milli þeirra.

2. gr. Fyrir störf þau, er sýslumönnum
og bæjarfógetum eru falin sem skráningar-
stjórum samkvæmt 17. gr. farmannalaga 22.
marz 1890, skal greiða þeim eða löggiltum
umboðsmönnum þeirra gjöld þau, sem þeim
eru ákveðin í greindum lögum.

3. gr. Fyrir eptirrit, er einstakir menni biðja um úr embættisbókunum, hvort sem þau eru í gjörðarformi eða ekki, svo og fyrir eptirrit af skjölum í skjalasöfnum embættanna, skal greiða hlutaðeigandi embættismanni 50 auru fyrir hverja örk, en fyrir hálfa örk og þaðan af minna greiðist ekki nema hálft gjald. Í dómsmálum, er nema eigi meiru en 50 kr., skal þó aðeins greiða helming gjalds þessa. Fyrir pappír og önnur ritföng skal eigi greiða sjerstaka borgun, en þurfi að binda eitthvað inn, skal það sjerstaklega borgað.

Í opinberum málum, gjafsóknarmálum, hjúamálum og í lögreglumálum um meðgjöf með óskilgetnum börnum, svo og þegar málsaðilar eru eptir lögunum undanþegnir því að greiða rjettargjöld í hjeraði, skal engi ritlaun gjalda; en í gjafsóknarmálum skulu ritlaun þau, er gjafsóknarhafandi hefði átt að greiða, goldin af hinum málsaðila, þegar hann með dómi er skyldaður til að greiða málskostnaðinn.

Rita skal þannig allar rjettargjörðir og eptirrit, að á hverri blaðsíðu sjeu 28 línur, en 32 bókstafir í hverri línu; þegar útreikningar og virðingar koma fyrir í afskriptunum,

svo að hafa verður eina eða tvær spássíur á blaðsíðunni, skal í hverri línu vera 24 bókstafir, ef spássían er ein, en 16, ef tvær eru.

Ritlaun við landsyfirdóminn ber að greiða eptir framangreindum reglum, og fær dómsmálaritarinn þau.

4. gr. Í sakamálum og öðrum dómsmálum, hvort sem eru opinber mál eða einkamál, svo og í fógeta-, skipta-, uppboðs-, nótarial-, skoðunar-, rannsókuar-, skiptingar- og öðrum þesskonar gjörðum ber að endurgjalda embættismanninum ferðakostnað þann, er hann hefir haft, eptir sundurliðuðum reikningi. Amtmaður úrskurðar reikninginn í opinberum málum og gjafsóknarmálum og einnig í einkamálum, ef ágreiningur verður. Þegar ferðin er farin eptir beiðni einstakra manna, á gjörðarbeiðandi kost á að sjá embættismanninum fyrir ókeypis flutningi fram og aptur frá stað þeim, sem gjörðin á að fara fram á, í stað þess að greiða honum borgun fyrir ferðakostnað.

5. gr. Nú eru fleiri gjörðir en ein haldnar á sömu ferðinni, og skal þá jafna niður borgun fyrir ferðakostnað í rjettu hlutfalli. Fyrir gjörðir þær, er haldnar eru á þingaferð-

um, má embættismaðurinn aðeins reikna sjer borgun fyrir ferðakostnað fyrir þá daga, sem ferð hans tefst við gjörðirnar.

6. gr. Á skipstrandsferðum ber lögreglustjóra eða umboðsmanni hans 6 kr. í dagpeninga hvern þann dag, sem hann strandsins vegna þarf að vera fjarverandi frá heimili sínu, og skulu uppboðsdagarnir taldir þar með. Borgun þessi skal vera þriðjungi hærri (9 kr.) þá daga, sem hann verður að vera viðstaddur á fjörunni til þess að skipa fyrir um björgun lengur en 8 stundir; en þar með má þó eigi telja þann tíma, er hann ver til undirbúnings strandbókarinnar, o. s. frv. Þar að auki skal greiða lögreglustjóra eða umboðsmanni hans ferðakostnað eftir reglum þeim, sem settar eru hjer að framan.

7. gr. Fyrir tilsjón með útflutningum skal greiða lögreglustjóra 6 kr. hvern þann dag, sem hann vegna þess verður að vera fjarverandi frá heimili sínu, og enn fremur ferðakostnað eftir reglum þeim, sem settar eru hjer að framan. Gjöld þessi ber hlutaðeigandi útflutningsstjóra að greiða.

8. gr. Fyrir að mæla skip skal greiða lögreglustjóra 4 kr. í dagpeninga fyrir dag hvern, sem hann vegna þess verður að vera fjar-

verandi frá heimili sínu, og borgun fyrir ferðakostnað eptir reglum þeim, sem settar eru hjer að framan.

9. gr. Greiða skal lögreglustjóra sömu dagpeninga og borgun fyrir ferðakostnað, sem segir í 8. gr., þegar hann verður að takast ferð á hendur í tilefni af rannsóknum þeim og vottorðum, sem getið er um í 2. og 3. gr. laga nr. 10, 11. febrúar 1876.

10. gr. Þegar valdsmaður þarf að takast ferð á hendur til að gefa hjón saman í borgaralegt hjónaband samkvæmt lögum um utanþjóðkirkjumenn 19. febr. 1886, ber honum 3 kr. hvern þann dag, sem hann vegna þess verður að vera fjarverandi frá heimili sínu, og enn fremur borgun fyrir ferðakostnað eptir þeim reglum, sem settar eru hjer að framan.

11. gr. Á allar rjettargjörðir og skjöl, sem embættismönnum og sýslunarmönnum þeim, sem ræðir um í lögum þessum, er borgað fyrir að gefa út eða rita á, eða sem snerta embættisgjörðir, sem þeim ber borgun fyrir, skal bæði rita borgunina með tölustöfum og bókstöfum, og eins er um borgun fyrir ferðakostnað og dagpeninga, er þeir hafa fengið,

Sjá brotið gegn þessu, varðar það sektum, allt að 100 kr. til landssjóðs.

12. gr. Lög þessi snerta eigi innheimtulaun þau, er lögreglustjórar fá eptir gildandi lögum fyrir að heimta inn aðflutningsgjald af vínföngum, tóbaki, kaffi og sykri, og útflutningsgjald af fiski, lýsi o. fl. Svo er og um dagpeninga þá og borgun fyrir ferðakostnað, sem greiða skal sýslumönnum sem formönnum sýslunefndanna samkvæmt 33. gr. í tilskipun 4. maí 1872 um sveitarstjórn á Íslandi.

13. gr. Með lögum þessum er úr gildi numið opið brjef 21. marts 1800 um dagpeninga í sakamálum og aukatekjureglugjörð fyrir rjettarins þjóna á Íslandi 10. september 1830, að því er snertir gjöld þau, er sýslumönnum og bæjarfógetum ber samkvæmt henni.

14. gr. Lög þessi öðlast gildi 1. júlí 1894.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Lög

um

borgun til hreppstjóra og annara, sem gjöra
rjettarverk, 13. jan. 1882.

1. gr. Til hreppstjóra í hverjum hrepp
skal ár hvert greiða af landssjóði þóknun, er
nemi 1 kr. fyrir hvern búandi mann innan
hrepps, sem býr á jörð eða jarðarparti, er
metinn sje til dýrleika eigi minna en 5
hundruð eptir gildandi jarðamati.

Þóknun þessa fyrir hvert umliðið fardagaár
skal sýslumaður greiða hreppstjóra á mann-
talsþingi af tekjum landssjóðsins, gegn lög-
mætri kvittun.

Nú eru tveir hreppstjórar í sama hrepp,
og skal þá þóknuninni skipt milli þeirra á
þann hátt, að sá hreppstjóranna, sem er for-
maður undirskattanefndar, fái tvo hluta, en
hinn þriðjung.

2. gr. Fyrir birting á fyrirkalli, stefnu,
dómi, uppsögn, málskröfu eða öðrum þess
konar tilkynningum, skal greiða 1 kr. fyrir
hvern þann, sem birt er, og skal gjaldinu

skipt jafnt milli stefnuvottanna. Í hjúamálum og í skuldamálum, sem eigi nema 50 kr., skal að eins greiða helming af gjaldi þessu.

3. gr. Þurfi stefnuvottarnir, til þess að birta eitthvað, að ferðast meir en 1 mílu á landi eða $\frac{1}{2}$ mílu á sjó, talið fyrir hvorn um sig frá bústað hans til birtingarstaðarins, skal greiða hvorum þeirra 50 aura fyrir hverja mílu á landi eða $\frac{1}{2}$ mílu á sjó. Þóknun þessi, sem greiðist fyrir ferðina fram og aptur, má þó eigi fara fram úr 2 kr. fyrir hvorn stefnuvottinn. Sje sá staður, þar sem birting skal fram fara, svo langt burtu, að vottarnir verði að vera í burtu frá heimilum sínum meir en 10 stundir, til þess að framkvæma verk þetta, bera hvorum þeirra 3 kr. á dag í fæðispeninga.

4. gr. Fyrir að lesa upp eða festa upp auglýsingu um skipti, uppboð eða aðrar slíkar ráðstafanir við kirkju eða á öðrum opinberum stað, skal greiða hreppstjórann 50 aura fyrir hvern stað, sem heimtað er að gjörð þessi skuli fara fram á. Hið sama gjald greiðist, ef þess er krafist, að eitthvað annað verði lesið upp við kirkju, sem hreppstjóri eigi samkvæmt stöðu sinni er skyldur til að lesa upp. Ef hreppstjóri þarf að ferðast, til þess að framkvæma slíka gjörð, skal borga honum þóknun þá, sem ákveðin er í 3. gr. Þó ber honum eigi, hvernig sem á stendur, endurgjald fyrir ferðakostnað og auglýsingar við hans eigin sóknarkirkju eptir að guðspjónusta hefir fram farið.

5. gr. Fyrir fjárnámsgjörðir bera hreppstjóra 50 aurar af hverjum, sem fjárnám fer fram hjá. Til hvers vottar, sem hafður er við slíka gjörð, skal greiða 25 auru.

Þegar hreppstjóri eptir skipun sýslumanns sem umboðsmaður hans og á hans ábyrgð fremur einhverja aðra fógetagjörð, fær hann gjald það, sem ákveðið er í aukatekjureglugjörðinni, 17. gr., fyrir þess konar gjörðir, ef það eigi fer fram úr 4 kr. Sje það meira en 4 kr., fellur það, sem umfram er, til lands-sjóðs. Fyrir gjörðir þær, sem nefndar eru í þessari grein, ber hreppstjóranum sama endurgjald fyrir ferðakostnað, sem að framan er ákveðið handa stefnuvottunum.

6. gr. Haldi hreppstjórinn í forföllum sýslumanns og í hans umboði lítilfjörleg uppboð, falla uppboðslaun þau, sem ákveðin eru í 41. gr. aukatekjureglugjörðarinnar, til hans óskipt, þó því að eins, að upphæð uppboðsins fari eigi fram úr 200 kr. Sýslumaður skal sjálfur halda þau uppboð, sem ætla má að hlaupi meir en 200 kr.

7. gr. Þegar hreppstjóri fyrir hönd sýslumanns stendur fyrir uppskriptar- og virðingargjörðum til leiðbeiningar við skipti eður uppboð, fær hann fyrir þetta verk sitt fyrir fjárhæð gjörðarinnar:

allt að 200 kr.		1 kr.
yfir 200 — allt að 600 kr.		2 —
— 600 — — — 1200 —		3 —
— 1200 —		5 —

þar að auki endurgjald fyrir ferðakostnað samkvæmt þeim reglum, sem settar eru í 3. gr.

Þegar hreppstjóri annars fyrir hönd sýslumanns stendur fyrir öðrum skoðunar- eða virðingargjörðum, eða er hafður við áreiðar eður aðrar slíkar gjörðir, fær hann sömu borgun, ef að starfið miðar að því, að fá fjárhæð ákveðna með mati, en að öðrum kosti 3 krónur.

8. gr. Fyrir úttekt greiðist hverjum úttektarmanni 2 kr. fyrir hvern dag, sem gjörðin stendur yfir. Þóknunin telst eptir ákvörðuninni í 15. gr. í aukatekjureglugjörðinni. Fyrir skoðunar- og virðingargjörð yfir fasteign, hvort heldur gjörðin miðar til að útvega upplýsing um verð jarðarinnar til veðsetningar, eða til skiptaúthlutunar eða til leiðbeiningar við uppboð, ellegar til notkunar við rjettarþrætu, eða til hvers annars, sem vera má, skal greiða hverjum af skoðunareður virðingarmönnum 2 kr., og þeim, sem ritar það, sem fram fer, enn fremur 1 kr. Hreppstjórinn er skyldur til að rita gjörðina; sjeu báðir virðingarmennirnir hreppstjórar, skal sá af þeim, sem lengur hefir verið hreppstjóri, hafa þetta starf á hendi, eða hinn eldri, ef báðir hafa jafnlengi verið. Fyrir skipti á jörðum og húsum greiðist hið sama. Fyrir skoðun og virðingu á lausafje borgast 2 kr. til jafnra skipta milli virðingarmannanna. Ef svo stendur á, að helmingi fleiri menn eru við hafðir til skoðunar eða virð-

ingar, ber hverjum þeirra hin sama borgun, sem goldin er, þegar 2 menn fremja gjörðina.

Fyrir að staðfesta með eiði í rjettinum gjörðir, sem getið er um í þessari grein, borgast eigi sjerstakt gjald. Ferðakostnaður skal endurgoldinn virðingarnönnum samkvæmt því, sem fyrir er mælt í 3. gr., bæði fyrir ferðina til þess staðar, þar sem gjörðin skal framin, og fyrir ferðina til þess staðar, þar sem eiðfesting fram fer.

9. gr. Sem gjald til vottanna við fógeta-, uppboðs- eða skiptarjettinn skal greiða 50 aura hvorum fyrir hvort rjettarhald, ef það stendur eigi yfir lengur en 8 stundir. Ef rjettarhaldið stendur lengur yfir en 8 stundir samfleytt, telst gjaldið fyrir $1\frac{1}{2}$ dag.

10. gr. Rjettarvottum við meðferð dómsmála borgast 1 kr. til jafnra skipta fyrir hvert rjettarhald, sem málið er til meðferðar. Í einkamálum greiðist gjald þetta í fyrsta skipti ásamt með gjaldinu fyrir fyrirtækt málsins; fyrir hvert rjettarhald seinna í málinu skal sá greiða gjaldið, sem fær málinu frestað. Í opinberum málum greiðist gjald þetta fyrir hvert rjettarhald án tillits til þess, hvað mörg mál eru til meðferðar við það rjettarhald. Þingvottar við manntalsþingin eru skyldir til að hafa starfa þennan á hendi kauplaust.

11. gr. Þeir menn, sem notarius publicus hefir sem votta við notarialstörf, fá hvor um sig 50 aura fyrir hverja gjörð.

12. gr. Fyrir flutning fanga og annan kostnað við hapt á þeim greiðist hreppstjóra endurgjald eptir ákvörðun yfirvaldsins.

13. gr. Gjöld þau, sem getið er um í þessum lögum, greiðast einnig í opinberum málum og gjafsóknarmálum.

Í einkamálum er gjörðarbeiðandinn skyldur að greiða gjaldið áður en gjörðin fer fram. Verði gjaldið rígi greitt fyrir fram, hefir hlutaðeigandi lögtaksrjett að gjaldinu um 2 ár eptir að gjörðin var framin. Hlutaðeigandi rjettarþjónn gefur út fjárnámsskipunina, og fer fjárnámið fram eptir reglum þeim, sem ákveðnar eru í opnu brjefi 2. apríl 1841.

Í opinberum og gjafsóknarmálum greiðast þau gjöld, sem hjer ræðir um, eptir hinum gildandi reglum fyrir fram úr landsjóði gegn endurgjaldi hjá þeim, sem dæmdur verður í málskostnað með endilegum dómi.

14. gr. Það, sem fyrir er mælt í aukatekjureglugjörð fyrir rjettarins þjóna, 10. septbr. 1830, VIII. kap., 63.—75. gr., er úr gildi numið.

15. gr. Þessi lög öðlast gildi 1. janúar 1882.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

